

det ogsaa for aldeles nødvendigt, at den gaar til nærmere Overvejelse i et Udvalg, navnlig af Hensyn til Bestemmelserne i § 5.

Madsen-Mygdal: Det er jo interessante Forslag, der ligge paa Tingets Bord i Dag; baade dette og de ti følgende Forslag omhandle interessante Emner, men heldigvis ere de ikke blot interessante, men de gaa ud paa Foranstaltninger, hvis Hensigtsmæssighed og Nytte vi alle kunne være enige om.

Hvad specielt angaar dette Forslag, skal jeg sige, at jeg for det første finder det ret interessant, at vi i Bemærkningerne under Litra B. have en specificeret Opgørelse over Værdien af Statens Ejendomme, baade Bygninger, Løsøre, Skibe, Samlinger o. s. v. Det er rart at have en saadan samlet Oversigt. Den kan komme os til Nytte ikke blot ved det foreliggende Forslags Behandling, men ogsaa ved andre Lejligheder. Det er dernæst interessant at se, at for de Statsejendommers Vedkommende, som vi have haft forsikrede, have vi givet omtrent 4 Gange saa meget i Præmie, som den gennemsnitlige Brandskade har udgjort i de sidste 20 Aar. Grunden dertil er jo, som det er oplyst i Bemærkningerne, den, at de private Selskabers Præmie er alt for høj i Forhold til Risikoen ved de fleste Statsejendomme. Staten vil altsaa blive ugunstigt stillet ved at betale de private Selskabers Præmier.

For øvrigt er dette jo et gammelt Spørgsmaal. Det har, som den højtærede Finansminister har gjort opmærksom paa, foreligget i Finansudvalget flere Gange — saa vidt jeg husker, var det allerede fremme i alt Fald underhaanden straks efter Christiansborg Slots Brand, altsaa for over 20 Aar siden. Tanken om at søge at faa alle Statsejendommene assurerede er altsaa i og for sig en gammel Tanke, og det er, som den ærede foregaaende Taler udtrykte sig, en sund og god Tanke, det haaber jeg, vi alle kunne være enige om. Vi have jo Statsejendomme til en Værdi af 405 Mill. Kr. Det vilde være urigtigt — som det ogsaa blev gjort gældende baade af den højtærede Finansminister og den ærede foregaaende Taler — slet ikke at have noget af alt dette assureret, med andre Ord at staa paa bar Bund med Ejendomme til en Værdi af 405 Mill. Kr. Paa den anden Side vilde det heller ikke være rigtigt at blive ved at holde Statsejendommene forsikrede i private Selskaber, hvor man er udsat for at komme til at give flere Gange

saa meget i Præmie som Brandskadens Beløb. Derfor finder jeg det, der her foreslaas, særdeles hensigtsmæssigt. Angaaende det Spørgsmaal, den ærede foregaaende Taler var inde paa vedrørende den i § 5 omtalte Inddragning af Reservepensionsfonden i Statskassen, vil jeg sige, at det er en Tanke, jeg har sympatiseret med i flere Aar. I tidligere Kommissioner, som jeg har været Medlem af, har jeg anset det som en ønskelig Ting. Jeg har ikke kunnet overbevise mig om, at der var nogen særlig Grund til at opretholde denne Reservepensionsfond som en særlig Formue, da det alligevel er Statskassen, der staaer med Forpligtelsen med Hensyn til Pensioner, Alderdomsforsørgelse o. s. v., for saa vidt Fondens Renter ikke strække til. Det er et Spørgsmaal, der har været fremme tidligere, at inddrage Reservepensionsfonden i Statskassen, og at det sker ved denne Lejlighed, finder jeg ganske hensigtsmæssigt. Jeg ser ingen Grund til at opretholde den. At vi nu deraf tage et Beløb af 4 Mill. Kr. til en Brandforsikringsfond for Statsejendomme, finder jeg ligeledes særdeles hensigtsmæssigt. Om de 4 Mill. Kr. ere nok, hvad den ærede sidste Taler betvivlede, skal jeg lade staa hen. Jeg skal erkende, at dersom vi tage Gennemsnittet for mere end 20 Aar, dersom vi tage det 21de Aar med — altsaa det Aar, hvori Christiansborg Slot brændte —, skal jeg erkende, at der vil behøves mere. Jeg tror dog ikke, at den gennemsnitlige Skade vil naa saa højt op, som den ærede sidste Taler nævnte, men den vil under alle Omstændigheder naa betydeligt højere op end det, som er opført for de sidste 20 Aar. Hvis man kan enes om en Forhøjelse, skal jeg for øvrigt ikke have noget derimod; det er i alt Fald en underordnet Ting, om man tager 4, 5 eller indtil 6 Mill. Kr. til en saadan Grundfond. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder. Den højtærede Finansminister har jo gjort Rede for Forslaget i alle dets Hovedtræk, og jeg kan henholde mig til, hvad han har sagt. Jeg anbefaler hermed Forslaget.

Tolderlund: Det er kun en kort Bemærkning, jeg ønsker at gøre til den ærede sidste Taler. Jeg mener at maatte modsige ham, naar han gaar ud fra, at Assuranceselskaberne have faaet en fire Gange saa stor Præmie som nødvendigt. Det ærede Medlem tager ikke Hensyn til de Administrationsomkostninger, som Assuranceselskaberne have, og som ere ret be-